

Sygn. akt VIII U 1748/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Lucyna Stąsik-Żmudziak

Protokolant sądowy Agnieszka Goluch

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2016 roku w Lublinie

sprawy R. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

na skutek odwołania R. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 23 lipca 2015 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala R. J. prawo do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od dnia 1 lutego 2015 roku do dnia 31 stycznia 2018 roku.

Sygn. akt VIII U 1748/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 01.04.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił R. J. przyznania na dalszy okres prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (k. 151 a.r.).

Z decyzją tą nie zgodził się R. J., który w dniu 12 marca 2015r. złożył od niej odwołanie, domagając się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty z tytułu choroby zawodowej, przy czym nie oznaczył decyzji a wskazał orzeczenie Komisji Lekarskiej (k. 2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o odrzucenie odwołania, wskazując na merytoryczne okoliczności, które spowodowały wydanie decyzji odmownej (k. 3-4 a.s.).

Na wezwanie Sądu wnioskodawca prawidłowo oznaczył skarżoną decyzję. (k.8as)

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

R. J. urodzony (...), z zawodu maszynista pojazdu trakcyjnego pracował w tym zawodzie przez okres 30 lat.

Od 01.11.1999 roku uprawniony jest do emerytury kolejowej.

Decyzją z dnia 10.07.2000r. Państwowego L. Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego stwierdzono u niego jako byłego pracownika Zakładu taboru (...) chorobę zawodową – (...)na zdrowiu wywołany skutkami choroby zawodowej.

We wrześniu 2000 roku Lekarz Orzecznik ZUS ustalił, że wnioskodawca jest osobą częściowo niezdolną do pracy w związku z chorobą zawodową. Skutkiem powyższego było ustalenie wnioskodawcy od sierpnia 2000 roku prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, którą pobierał w zbiegu z emeryturą. Kolejnymi decyzjami prawo do renty z tego tytułu było przyznawane na kolejne okresy, ostatnio do 31.01.2015r. (k. 136 ae)

W dniu 16 grudnia 2014 roku wnioskodawca złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu choroby zawodowej na dalszy okres.(k. 142 ae)

Do wniosku dołączył zaświadczenie o stanie zdrowia i dokumentację medyczną związaną z podejmowanym leczeniem. (k. 51ao)

Orzeczeniem z dnia 12.01.2015r. Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że obecny stopień upośledzenia sprawności organizmu powoduje dalszą częściową niezdolność do pracy lecz związana jest ona z ogólnym stanem zdrowia. Orzecznik obecnie nie widział związku z rozpoznaną w 2000 roku chorobą zawodową. (k. 57 ao, k. 145ar)

Na skutek złożonego sprzeciwu (k. 148ar) wnioskodawca został przebadany przez Komisję Lekarską ZUS, która orzeczeniem z 17.02.2015 roku uznała, że stwierdzone naruszenie sprawności organizmu powoduje trwałą częściową niezdolność do pracy z ogólnego stanu zdrowia a nie ma podstaw do ustalenia długotrwałej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.. (k. 59 ao, k. 150ar)

W związku z powyższym orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS wydał w dniu 23.07.2015r. decyzję odmawiającą R. J. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. (k.151ar)

W toku postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: neurologa, reumatologa i laryngologa (k. 11 a.s.).

Biegli specjaliści reumatolog i neurolog w opinii z dnia 23.06.2015r. po zapoznaniu się z dokumentacją zawartą w aktach sprawy oraz po przeprowadzeniu badania, rozpoznał u R. J.: (...) zespół (...)(...)w wywiadzie.

Uznali, że wnioskodawca nie jest częściowo lub całkowicie niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową. W badaniu fizykalnym stwierdzili obecność (...) D. (...) są typowe dla wieku i nie pozostają w związku z chorobą zawodową. Biegły z zakresu reumatologii nie stwierdził w obrębie(...) powinny być ocenione przez biegłego z zakresie chirurgii naczyniowej. (opinia k.17 as)

Biegły otolaryngolog w opinii z 15.09.2015r. stwierdził (...)i uznał brak niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W uzasadnieniu opinii wskazał, że po analizie dokumentacji medycznej i po przebadaniu wnioskodawcy w jego ocenie, zważywszy na fakt, że wnioskodawca ma obecnie(...)wydolny społecznie nie może stwierdzić niezdolności do pracy. (opinia k. 28as)

Wnioskodawca nie godził się z opinią biegłych i domagał się wywołania opinii przez inny zespół specjalistów. Twierdził, że opinia jest krzywdząca. Jego zdaniem bardzo zły stan zdrowia i nie rokujący poprawy oraz pogłębiające się schorzenia są uzasadnione nie tylko wiekiem ale mają swoje źródło i uzasadnienie w powstałej wcześniej chorobie zawodowej. (k. 35as)

Sąd dopuścił dowód z opinii innego biegłego laryngologa, neurologa a nadto dodatkowo biegłego z zakresu chirurgii naczyniowej a także z opinii biegłego medycyny pracy. (k. 38vas)

Biegli z zakresu powyższych specjalności w opinii z dnia 30.03.2016r. po rozpoznaniu tych samych schorzeń, co poprzedni zespół biegłych a nadto jeszcze po rozpoznaniu Zespołu (...) uznali, że wnioskodawca jest nadal częściowo

niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową. Niezdolność istniała przed 31.01.2014r. i trwać będzie do 31.01.2018r.

W ocenie biegłego laryngologa aktualnie (...)wnioskodawcy jest socjalnie wydolny, kontakt werbalny dobry. Stan (...)badanego nie sprowadza jego niezdolności do pracy w wyuczonym zawodzie mechanik rolnik, ale jest on niezdolny do pracy w zawodzie maszynisty pojazdów trakcyjnych ze względu na występujące na stanowisku pracy narażenie na hałas. W ocenie biegłego specjalisty chirurgii naczyniowej obecny stopień zaawansowania zespołu (...) - okresowo występowanie objawu R. i (...) (...)nie sprowadza u badanego niezdolności do pracy w wyuczonym zawodzie mechanik rolnictwa, jednak stanowi przeciwwskazanie do pracy w narażeniu na wibrację (w tym również na stanowisku maszynisty pojazdów trakcyjnych). W badaniu neurologicznym wnioskodawca skarży się na(...)

Reasumując stwierdzone u wnioskodawcy schorzenia oraz stopień ich zaawansowania są przeciwwskazaniem do pracy w narażeniu na hałas oraz wibracje. Ponieważ ostatnio wykonywane zatrudnienie związane było z narażeniem na działanie hałasu i wibracji biegli uznają, że wnioskodawca jest nadal niezdolny do pracy na ostatnio zajmowanym stanowisku maszynisty pojazdów trakcyjnych. (opinia k. 81as)

Wobec takiej treści opinii biegłych zastrzeżenia złożył z kolei organ rentowy, domagając się wydania opinii uzupełniającej, celem wypowiedzenia się do sformułowanych zastrzeżeń lekarza orzecznika. (k.94-96as)

Sąd przekazał akta biegłym, aby ustosunkowali się do zastrzeżeń organu rentowego.

Biegli w opinii uzupełniającej z 28.11.2016r. podali, że ponownie zapoznali się z całością dokumentacji medycznej akt sprawy. Zapoznali się z pismem procesowym z dnia 08.11.2016r. oraz zastrzeżeniami w nim zawartymi. Biegła otolaryngolog podtrzymała opinię, iż stwierdzany obustronny niedosłuch sprowadza częściową niezdolność do pracy w hałasie przekraczającym normy higieniczne. Biegły chirurg naczyniowy podtrzymał swoje stanowisko zawarte w opinii, że stopień(...)czyni przeciwwskazania do pracy w narażeniu na zimno i wibrację.

Także biegła medycyny pracy podtrzymała stanowisko zawarte w opinii zasadniczej. Stopień zaawansowania schorzeń i dolegliwości sprowadza u opiniowanego niezdolność do pracy w zawodzie maszynisty pojazdów trakcyjnych, w którym wnioskodawca pracował 29 lat. Po ustaniu zatrudnienia dolegliwości nieznacznie ustąpiły, ale powrót do pracy spowodowałby ponowne nasilenie dolegliwości. Praca na stanowisku maszynisty pojazdów trakcyjnych jest praktycznie jedynym doświadczeniem zawodowym, zaś zatrudnienie na stanowisku maszynisty jest u opiniowanego przeciwwskazane ze względu na narażenie na hałas ponadnormatywny i wibrację.

Biegły neurolog zapoznał się z pismem procesowym ZUS. Wskazał, że opinia z dnia 30.03.2016r. dotyczy ustalenia niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Biegły neurolog nie rozumie dywagacji pisma procesowego dotyczących niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia. Biegły neurolog nie rozumie również, dlaczego w piśmie procesowym " odnoszony jest aspekt pracy w zawodzie rzemieślnika lub mechanika maszyn rolniczych. Biegły neurolog nie rozumie, dlaczego w piśmie procesowym orzecznik ZUS podnosi problem choroby (...) skoro choroba ta nie ma nic wspólnego z rozpoznaną chorobą zawodową. Stanowisko maszynisty pojazdów trakcyjnych jest najbardziej elitarnym spośród zawodów kolejnictwa. Wnioskodawca posiadał kwalifikacje maszynisty pojazdów trakcyjnych kolei i przez szereg lat zawód ten wykonywał. Zachorował w związku z narażeniami zawodowymi tego stanowiska pracy. Choroba zawodowa na którą zapadł, sprowadza przeciwwskazanie do powrotu do pracy na stanowisko z narażeniami zawodowymi. Zgodnie z oceną biegłej medycyny pracy, opiniowany utracił zdolność do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi. Mimo braku postaci nerwowej choroby wibracyjnej, biegły neurolog w pełni podziela stanowisko biegłej medycyny pracy. W sumie zgodnie i zespołowo podtrzymali opinię z dnia podstawową. (opinia uzupełniająca k. 101as)

Z opinią uzupełniającą biegłych nadal nie godził się organ rentowy domagając się dopuszczenia opinii rozstrzygającej laryngologicznej najlepiej audiologicznej jak również innej opinii specjalisty medycyny pracy. Nadto wnioskowano aby

skarżący przedstawił wyniki badań kontrolnych przeprowadzonych na okoliczność choroby zawodowej, do których wykonania ma prawo w Poradniach Chorób Zawodowych (k. ..as)

Sąd oddalił wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych sądowych medycyny pracy i laryngologii.

Zdaniem Sądu w sprawie został zgromadzony dostateczny materiał dowodowy, wystarczający do wydania orzeczenia. Wbrew stanowisku organu rentowego stan zdrowia wnioskodawcy i stopień naruszenia sprawności jego organizmu został wyjaśniony w stopniu pozwalającym na ustalenie mu prawa do świadczenia rentowego z tytułu choroby zawodowej.

Sąd uznał, że opinia drugiego zespołu biegłych, poszerzonego o biegłego z zakresu chirurgii naczyniowej i medycyny pracy, uzupełniona na skutek zastrzeżeń ZUS jest opinią miarodajną. Sąd nie podzielił zarzutów organu rentowego. Zdaniem Sądu są one nieadekwatne do okoliczności sprawy. Kwestia istnienia choroby zawodowej nie podlega weryfikacji. Choroba zawodowa została stwierdzona przez odpowiedni organ już po zakończeniu aktywności zawodowej wnioskodawcy i zgodzić się należy, że stanowiskiem skarżącego, iż stanowi źródło jego schorzeń. Oczywiście wiek w jakimś stopniu powiększa dolegliwości, ale nie zmienia to faktu, że stanowią one przeciwwskazania do wykonywania pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami i wykonywanym przez niemal 30 lat zawodem maszynisty trakcyjnego. Z jednoznacznej opinii powiększonego zespołu biegłych wynika, że wnioskodawca w związku ze stwierdzoną chorobą zawodową jest osobą niezdolną do pracy. ZUS nie chce dostrzec, iż wnioskodawca przez okres wielu lat wykonywał pracę w warunkach szczególnych – pracę maszynisty i to są jego nabyte kwalifikacje zawodowe. Zatem jego zdolności do pracy nie można oceniać w oderwaniu od wykonywanych przez wiele lat czynności zawodowych i obecnie podnosić, że zdolność do pracy pomimo stwierdzonej choroby zawodowej należy oceniać pod kątem ogólnego stanu zdrowia. Zdaniem Sądu zgłoszone wnioski dowodowe jedynie zmierzają do przedłużenia i tak trwającego przez znaczny okres czasu postępowania. W ocenie Sądu nie są miarodajne ustalenia lekarzy orzeczników, na które powołuje się organ rentowy. Są one powierzchowne i błędne, pomijające źródło powstania dolegliwości wnioskodawcy.

Sąd uznał za prawidłową opinię drugiego zespołu biegłych natomiast nie podzielił opinii biegłych wykonujących pierwszą opinię. Zdaniem Sądu pierwsi biegli w sposób niedostateczny uwzględnili schorzenia i nie nadali właściwej wagi temu, że schorzenia powstały wskutek wieloletniego wykonywania pracy zawodowej. Opinie te były lakoniczne i nie przekonywujące.

Sąd nie widział potrzeby wywoływania kolejnych opinii biegłych i poszukiwania nowej rozstrzygającej opinii biegłego laryngologa i opinii innego biegłego medycyny pracy gdyż dla Sądu rozstrzygającą była opinia zgodna i jednoznaczna opinia poszerzonego zespołu biegłych. Doświadczenie zawodowe biegłego specjalisty medycyny pracy orzekającego na co dzień o zdolności do wykonywania pracy na określonych stanowiskach i dopuszczającego do wykonywania pracy jest tak duże, że w przypadku ustalenia przez tego biegłego, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy z powodu choroby zawodowej jest dla Sądu przekonywujące, tym bardziej, że takie samo stanowisko mieli pozostali biegli, w tym dodatkowo biegły z dziedziny chirurgii naczyniowej. Sąd podzielił wnioski wynikające ze spójnych opinii tych biegłych i uznał, że zostały wydane rzetelnie w oparciu o przekazany materiał dowodowy i badanie R. J.. Biegli szczegółowo i przekonująco wyjaśnili podstawy w oparciu, o które stwierdzili u badanego częściową niezdolność do pracy w związku z chorobą zawodową. Jednocześnie przedstawili przekonującą argumentację uzasadniającą treść wniosków. Biegli poczynili prawidłowe ustalenia natury medycznej.

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

Na podstawie przepisu art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r. Nr 167 poz.1322 ze zmianami) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 oraz art. 58 cytowanej ustawy przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (...), do ustalenia wysokości tych świadczeń, ich wypłaty oraz w innych sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Stosownie do art. 17 ust. 2 świadczenia, o których mowa w ust. 1 przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Zgodnie z art. 12 ust 1 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2013r., poz. 1440 ze zmianami) niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Art. 13 cytowanej ustawy stanowi, że przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, a także możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Wnioskodawca ma 69 lat. Trudno w jego sytuacji mówić, że mógłby się przekwalifikować bądź przywrócić niezbędną sprawność organizmu mogłoby nastąpić w drodze leczenia lub rehabilitacji. Pamiętać należy, że uprawniony do renty z tytułu choroby zawodowej jest od 14 lat. Zmiany są utrwalone i pogłębiają się.

Na podstawie przedstawionych powyższych opinii biegłych specjalistów medycyny pracy, chirurgii naczyniowej, otolaryngologii i neurologii, które uznane zostały za prawidłowe, Sąd uznał, iż stwierdzona u wnioskodawcy niezdolność do pracy wynika z występującej u niego choroby zawodowej. Oznacza to, iż wnioskodawca spełnia warunki do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na okres wskazany przez biegłych.

W tej sytuacji Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił R. J. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od daty ustalonej przez biegłych, tj. nadal od 01.02.2015r. do 31 stycznia 2018r.

Z tych względów i na mocy powołanych powyżej przepisów oraz na podstawie art.477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd orzekł, jak w sentencji.